

תת"ע 2063/04/23 - מדינת ישראל נגד ודיאן אבו חסאן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2063-04-23 מדינת ישראל נ' אבו חסאן
תיק חיצוני: 10158520089

בפני כבוד השופט אור לרנר
מאשימה מדינת ישראל
נגד ודיאן אבו חסאן
נאשמים

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרה של הנאשמת ביום 9.5.23.

ממסמכי התיק עולה כי הזמנה לדיון נשלחה לכתובתה הרשומה של הנאשמת (לרבות ציון מספר ת"ד ותעודת זהות- זיהוי חד ערכי), וחזרה בציון "לא נדרש" ועליה שם עובד הדואר, חתימתו ותאריך המסירה. די באמור על מנת להקים את חזקת המסירה ואין די בטענות בעלמא בדבר אי קבלה על מנת לסתור את החזקה.

בעניין זה אוסיף ואציין כי לא די בכך שפלא המעקב הראה שנשלח מסרון לנאשמת, שכן לכל הפחות היה על הנאשמת לערוך בירור ברשות הדואר. ר' לעניין זה עפ"ת 66023-06-23 וגדי עוויסאת (16.7.23) בנוגע לפערים נטענים בין מעקב המשלוחים לאישור המסירה.

לכך יש להוסיף כי על פי הוראות החוק יש להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר תוך 30 ימים מרגע הידיעה אודותיו. עיון במסמכי התיק מלמד כי בא-כוחה של הנאשמת הגיש לתיק ייפוי כוח כבר ביום 10.5.23 ובאותו מועד בשעה 16:22 צפה בפסק הדין במערכת בית המשפט. משכך, הגשת הבקשה ביום 10.7.23 חורגת מסד הזמנים הקבוע בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, ואין לנאשמת להלים אלא על עצמה. ר' לעניין זה עפ"ת 50287-05-22 סיביליה נ' מ"י (17.6.22):

"עוד אוסיף כי בנסיבות אלה, כאשר המערער לא מסר עובדות כהוותן לגבי המצאת פסק הדין, הרי שאין מקום להתערב גם בהחלטת בית משפט קמא לפיה הבקשה לביטול פסק הדין המתבססת על מועד אישור המסירה, הוגשה שלא בסד הזמנים על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, ויש לדחותה."

בנוסף, העלאת טענת הגנה כללית, מבלי לפרטה, אינה מלמדת על חשש לעיוות דין. "לסיכום, על כל הטוען לקיומה עמוד 1

של עילה זו (חשש לעיוות דין- א"ל), במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם [25.3.18]).

סוף דבר, הבקשה נדחית ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"ג, 11 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.